

Відродження

ЩОДЕННА БЕЗПАРТИННА ДЕМОКРАТИЧНА ГАЗЕТА.

Ч. 174

П'ятниця 1 листопада (19 жовтня) 1918 року.

Рік вид. 1.

Умови передплати: на місяць 10 карб., на 3 місяці 30 карб.. Передплата приймається кожного числа місяця; за зміну адреси 30 коп.

Умови друкування оповісток:
На 1 сторінці 3 карб., на 4 сторінці 2 карб.—за оди н рядок і шпальту за кожний раз.
Особам, що шукають працю 2 карб. за 3 рядки за один раз.

Адреса редакції і адміністрації:
Київ, Театральна площа № 48 А, телефон 57—16
Редактор приймає від 1 год. до 2 годин.
Секретарі від 1 год. до 3 годин.
Контора відкрита від 9 год. до 3 годин.

Читайте газету "Відродження"

- Відродження — перша велика українська газета на Україні.
- Відродження — безпартійна демократична газета
- Відродження — всебічно освітлює життя України
- Відродження — стоїть за розцвіт рідної держави України та добробут населення.
- Відродження — стоїть за розумне переведення в життя аграрно-реформ і наділання селян землею

- Відродження — обстоює рідну мову рідну шпальду
- Відродження — стоїть за економічні та політичні реформи
- Відродження — найкраще поінформована газета
- Відродження — має власних кореспондентів в усіх видатних місцях України та Європи
- Відродження — періодично дає ілюстровані додатки

У Відродженні постійну участь приймають: В. Бурлака, А. Вайнаровський, К. Вишевич, П. Гай, Я. Гоцько, свящ. А. Гриневич, п. оф. У. Гушаківський, проф. Н. Дублянський, ф. Дудко, Д. Долінський (Відень Львів), М. Залізняк, Я. Закія, Ф. Ковалевський, М. Кичура, М. Кошиць, М. Конєцький, Ми. Н. Левитський, М. Лест, Левн. Б. Г. Лисенко, П. Михайлович, В. Мурський, М. Якимів, О. Олексій, М. Палурий, П. Певний, проф. М. Сумцов, М. Слободянский, В. Стеценко, Е. Соколич, проф. А. Хомик, Гр. Чульницька і ин.

Адреса редакції і адміністрації: Київ, Театральна площа № 48 А, телефон 57—16.
Редактор приймає від 1 год. до 2 годин. Секретарі від 1 год. до 3 годин.
Контора відкрита від 9 год. до 3 годин.

Умови передплати: на місяць 10 карб., на 3 місяці 30 карб.
Передплата приймається кожного числа місяця; за зміну адреси 50 коп.
Редактор-видавець П. Е. Ковалевський.

У неділю, 3 листопада, вийде в Києві перше число військово-морської газети

"А Р М І Я"

Підписна ціна: До кінця року 24 карб.,
на один місяць 12 »
окреме число — 50 к.

Плата за оголошення: за рядок петиту: перед текстом 4 карб., на останній сторінці — 3 карб. Підписка і прийом оголошень приймаються щоденно від 11 год. до 3 год. дня в конторі газети: В. Володимирська 28 кв, 10 тел. 16-43. 1593—1

Державний Народний Театр

Троїцький Дім В.-Васильківська вул.

1-го листопада Дай серцю волю зведе у неволю,
2-го Разбійники, 3-го 1) Приятель, 2) На верші Гулі.
Г.т. до вистави, Урвель Аноста пер. А. Сумського.
Квитки продаються.
Початок рівно о 8 год. веч.
Директор і відп. режис. П. К. Сакаганський.

ДРУГИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР.

Олександрівська 12.

Український театр під орудою М. Саловського.
Сьогодні, 1 листоп. Мазепа істор. траг. на 5 д. і
7-м Словачького пер. Хрущиневою; 2 лист. Ганд-
зя, 3 лист. Вій.
Квитки продаються з 11—2 дня і з 5—9 г. в.
Початок о 8 год. веч.

Потріб. учител: 1, природознав, і географ. (ба-
жан. агроном.); 2, математ. Учительськ,
Семинарія, с. Немиринці, п. О. Бідиловка, Вер-
диз. пов. 1592—1

БОЛЬШОЙ ТЕАТРЪ „МИНИАТЮРЪ“

Фунду-
клеєвская
№ 5.

СЕГОДНЯ второй гастрольный вечер Н. Н.

ЕВРЕИНОВА

Вступит. слово скажет Александр Дайч

У неділю 3-листопада в помещанні театру Вели-
кий Мініатюр бувш. Бергонье по Фундуклієвс. вул,
відбудеться.

Концерт першого Кобзарського хору.

під орудою

Василя Ємца, Подробити в програмах. Ціни мі-
стам від 2 і до 25 крб. Початок о 12 год. дня.
Завдалегіть квитки набувати можна в книгарні
„Вернигора“ Фундуклієвська 19 у книгарні «Дру-
кар» Хрещатик 50. 1599—1

Державний драматичний ТЕАТР.

Сьогодні о 11 год. ранку іспит
учнів у студію Державн.
Драмат. театру

Меринговська ч. 8

ДИВ. СТОР. 8.

Центральне Бюро передплати на всі українські газети і журнали, що ранішмісталося в помещанні Центральної Рады, після вильнух руйн і розривів і знов розпочало свою діяльність. Бюро безпосередньо зноситься з закордонними українськими часописами, а на місцях по Україні має густу сітку власних агентів. Прийняті в передплату гроші, Бюро негайно переплачує до контор часописів. Комисових 5 проц. за Бюро відповідає Редакція журналу „ШЛЯХ“. Адреса: Київ Мар.-Благовіщенська, 123, пом. 20 ред. муур. „ШЛЯХ“ тел. 50-59. Відділ Бюро в Києві: 1) Фундуклієвська, 19 Квагарня. 251—

Потрібні складачі (наборщики)

для газети

„А р м і я“

Звертатися до Державної Друкарні. 1590

Винницький союз споживчих товариств.

Винниця, Бокзальна площа; вч. дім.
ПРИИМАЄ ВКЛАДИ

І платять по ним такі проценти:
а) по нестроковим і на строк до 6 місяців 6%
б) на строк од 6 до 12 місяців 7%
в) на строк од 1 року і більш 8%
Союз об'єднує 350 споживчих товариств.
Союз має власного нерухомого майна і капіталів біше, чим на один мільон (1,000,000) карб.
Загальна відповідальність членів союзу по справах союзу досягає 2-х мільйонів (2,000,000) карб.
За сохраннысть вкладів союз відповідає всім своїм майном і капіталами.
Гроші можна вносити прямо у Винницький споживчий союз, або в сільське споживче товариство, яке состоить членом союзу, а вже товариство вносить гроші в союз.
Вкладчаку союз видає именну вкладну книжку.

Київ, 1-го листопада 1918 р.

Останнє число „Новостей Дня“ оголосило дуже інтересну анкету на питання, чи можлива слов'янська федерація. В анкеті взяли участь А. В. Никольський, проф. Колеса, проф. І. Д. Шипманов, польський посол Ваякович, д-р Дм. Донцов, П. Н. Милуков, Ф. І. Родичев, проф. О. О. Ахельман і А. Ф. Саліковський.

Всі відповіді негативно, приводячи на кожний свої мотиви, найінтересніша, однак, на наш погляд, відповідь П. П. Милукова, звичайна з приводу своєї простотинності і догматичності, якою, як звісно, відзначається московська духовність.

Всупереч фактам Милуков обсервує стремління поодиноких частин Росії до об'єднання, „одаже не на підставі федерації котра являється на „русском“ ґрунті чужою і не до прийняття. Ті частини—вірять д. П. Н. Милуков—прямують до злиття, до створення єдиної Росії“.

Та тут є одна маленька помилка. Прямують до злиття, до створення єдиної Росії цілком не окраїнні народи—Польща, Литва, Курляндія, Ліфляндія, Біла Русь, Україна, Кавказ і Финляндія, — а єдиною тільки московський народ.

Імперіялізми, можна не сказати напевно, пережилися вже на заході, але московський імперіялізм ще не пережився. Тільки він не має осідку, як думає Милуков, на долішнім Дону і на Півкавказзі, але є басейні березної і севодуцій Волги. Годі навіть думати, щоби опереткові армії, могли виконати власними силами таке грандіозне завдання, як покорення всіх народів бувшої російської імперії. Правда погроза для самостійності і самовизначення народів насовується не з Дону та Кубані, але, як в давнину, з північного сходу—насовується з Східної Європи.

На російську федераційну республіку совітів треба дивитись не як на соціалістичну в європейському розумінні, але як на ренесанс монгольського імперіялізму Джингісхану.

Розберім основні елементи большевизму, — і порівняймо їх з західно-європейським соціалізмом.

Ідеалом марксистського соціалізму є, щоби громадяне держави стали не пролетаріями, але щоби всі етапи буржуа, щоби вони піднесли свої культурні потреби. Ог же ідеал західно-європейського соціалізму—не такий, щоби всі робітники здобули стільки знання, скільки має тепер кожна інтелігентна людина, і щоби відповідно до культурного розвою робітника підніс також свою життєву ренту.

Цей ідеал—не безперечно такий, який московський большевик називає „буржуазним“. Західний соціалізм прямує до того, щоби всі стали буржуа, і щоби зникли пролетарі. Тому західний соціалізм рівняється на загально-людську культуру, в ній є елементи поступу, прозаящі вищого розвою.

Коли в європейським соціалізм розвій думок матеріальної культури іде в гору, в напрямі поступу, то в московським большевизмі в напрямі варварства, зануку всякої думки і всякої культури, в напрямі регресу.

Політні австрійські офіцери, які вернули з Східної Європи, оповідають, що для них тільки для того, що вони інтелігентні люде, був установлений дуже гострий режим. Іх пильнували такі австрійські прости оковирні. Ця інтересна подробиця, дрібненький фактик, дозволяє нам сформулювати загальний закон, яким кермується большевицька тактика в стремлінню до ідеалу. Московські большевики рівняються на зама.

Вони хочуть, щоби всі були пролетаріями, а не всі буржуа, і то пролетаріями думки, темнота варварства, як також пролетаріями матеріальної нужди.

Розуміється, що диковинний ідеал може знайти віддуку в найтемніших, так сказати б, атвістичних закутках людської душі, в людській підсвідомості, і тому він загрожує вселюдській культурі, яку кочче треба боронити.

„Диктатура пролетаріяту“ в розумінню Леніна,—не панування татарсько финської орди, з абсолютним диктатором на чолі. Давніше він звався Джингісхан, тепер зветься народнім комиссаром, але психологія одного і другого не змінилася. І один і другий парують на трупах, комисари не п'ють тільки з черепів своїх убитих ворогів вина і кумису.

Коли комисар—не відродження хавства, то народ—це ренесанс середньовічної орди, тим небезпечнішою, що ця орда, дисциплінована і тримана залізною рукою, озброєна всіми засобами новочасної техніки знищення. І ось та орда, зорганізувавшись і назвавшись „червоною армією“ готова огнем і мечем залити цілу Європу, бо на підбій гнати її буде голод, як голод гнав орду Джингісхана. І коли можливий ренесанс „єдиної і недеїмої“, так тільки в боку цієї зорганізованої, здицїлої орди. Другої можливості немає.

Та перед небезпкою ренесансу мусить боронитись ціле європейське суспільство, в першій мірі ті окраїнні народи, котрі відділились од московського центра.

Спільна небезпека, яка насовується не тепер, то в четвер в північного сходу, повинна зблизити Прибалтійські народи, Литву, Білу Русь, Польщу, Україну, Донщину, Півкавказзя і Кавказ, бо першими, хто упав би під ударами північно-східної орди, були би як раз вони.

Це не випадкове, що в загальнім конгресі народів бувшої російської імперії, який відбувся торік у Києві, бракувало представників московського народу. Має рацію Милуков, що „федерація являється на „русском“ ґрунті чужою і не до прийняття“. З Москвини, з „Великої Росії“ не може бути ідеї братва народів, ідея рівності і самовизначення, а тільки ідея меволі, теми і варварства.

Тепер Україні, як в давнину, вложила історія тяжке завдання організувати оборону перед чорною хмарою варварства, яке насовується із північного сходу. Україна мусить оглядатись за союзниками. Такими природними її союзниками можуть бути в першій мірі сусідні держави, які повстали на території Росії і яким грозить найближча небезпека. Нам треба зговоритись з народами, котрі так само, як і ми, живуть на широкім суходільнім Балто-Човто Каспійським морі, щоби намірити спільний план економічної, культурної і стратегічної оборони.

Маємо на думці не федерацію, а союз балто-понтон-каспійських народів при повнім затриманні кожним з цих народів самостійності і суверенності. Треба взятись до спільної праці над створенням спільного плану перш за все економічної оборони.

Хто гляне на карту Східної Європи, той на першій зараз погляд побачить, що є можливість зв'язати цей балто-понтон-каспійський міст водною сіткою, при допомозі злуки кавалами Дніпра і Дністра з Віслою, Німаном і Двиною. бо водою, який відділяє два зливища: балтійське і чорноморське—дуже низький і дуже перехідний.

Так само по мандичській борозді можна легко злучити Понт з Каспієм і каналом од коліна Волги до коліна Дону,—долішній Дон з долішньою Волею.

Така будова водних шляхів зблизила би дуже до себе народи, які живуть на згаданім Балто-Понто Каспійським морі і була би такою, яка не допустила би, щоби північне варварство вишло із своїх етнографічних берегів.

У всіх політичних комбінаціях треба перш за все брати за підвалину географію, а не філологію і б зперечню, суходільний міст, який тягнеться між Балтикою і Понтом-Каспієм та Кавказом належить до Європи і до європейської культури.

Переломовий місяць.

Минулий місяць відзначає історички, як такий, в котрім склалась подія, що матимуть величезне значіння для історії людства. В тім місяці відшлася із собою війна й мир. І хоч ще гремлять на західному фронті гармати, хоч нападають на окопи сталеві чововища танків, хоч боовяче скугане ще хмарою утрійних газів, кожний чує—що це фінал одєї страшної воєнної драми, що це її кінцевий акорд.

При кінці вересня пройшли в'юмості про прорив союзниками македонського фронту, який присилував Болгарію до вислання до Салоник делегації, яка мала прохати перемир'я. Делегація приїхала і 29 вересня підписала умови перемир'я, в яких Болгарія обов'язувалась передати до рук антанті всі важні стратегічні пункти.

Така важна подія не могла не невиклахати перевороту. Старий болгарський цар, Фердинанд, мусів віречися трону в користь свого сина, Бориса. Розуміється, що зараз же в Болгарії переміналась дуже різко політична орієнтація. Превлаки цієї переміни були ще тоді, коли Радославов уступив і прем'єром став Малинов, однак антантофільська орієнтація нейтралізувалась авторитетом старого царя.

З уступленням Радославова, політичний фронт був загрозний, але не перерваний, з перерванням стратегічного фронту перервався також фронт політичний.

Було ясно, що Турція, відірвана від Центральних держав не зможе дальше встоятись і мусить пійти саїлами Болгарії на сепаратний мир.

Тож дальше вести війну відокремленим Австро-Угорщині й Німеччині було безнадійною трактою ірви й національної енергії.

Найскорше це зрозуміла Австро-Угорщина, який воєнна небезпека загрожувала з півана (від Болгарії) і з південного сходу (від Румунії) й тому міністр Буріан післав 4 жовтня мирову ноту.

Рівночасно з тим прийшло в Німеччині до перемир'я кабінету, й ту перемир'я треба уважати державним переворотом в Німеччині з огляду на різкі

переміну політичного курсу. Місце кабінету канцлера Гертлянга зайняв кабінет принца Макса Сахсенського, який заохвав до участі парламентарних діячів ліберальної більшости в тім числі також і соціалістів з групи Шайдемана.

Кабінет принца Макса едекларував себе як „кабінет мира“ й першам кроком його діяльності було післання 6 жовтня мирної ноти Вільсонові, в якій Німеччина араймає 14 пунктів президента Американо-американської унії.

12 жовтня була оголошена нота Вільсона, в якій він питає, від кого ця нота походить, чи від народу, чи від олігархії. На це дістав він вловольницьку відповідь, що нота походить від представників парламентарної більшости й що в змістом її солідарна більшість німецького народу. Що во ватичня про перемир'я, то німецька нога годичсь на евакуацію Франції й Бельгії, домагається змішаної комісії військових експертів обох воюючих сторін і встановлення при вступленню нейтральної зони.

Рівночасно йде в Німеччині гальша р-організаційна праця в напрямі демократизації й принципів народоправства. Відміниться параграф основних законів, що до війни й миру, питання про які може в і тепер рішати не голова держави, а парламент.

Вільсона однак це все не вловольнило. В другій своїй ноті до Німеччини він відкидає пропозицію змішаної комісії, а хоча передає справу перемир'я в руки воєнних експертів союзників Америки. З політичного боку він натякує на невідповідальність олігархічних чинників в Німеччині, і домагається їх усунення, або „срорадження до цілковитого безсилля“.

Цю ноту Вільсона читає Європа 16 жовтня і вона робить незвичайне вражіння. Повстають толки, що Німеччина вірзе переговори. Однак так не сталося. Д-р Сольф післав знову ноту-відповідь, в якій в принципі годиться на тезу Вільсона й просить вислати делегатів, котрі встановлять би над умовами перемир'я. В тій ноті д-р Сольф ще виразніше підкреслює перемир'я політичного курсу в Німеччині.

На уступчивість німецької влади не могли не вплинути події в союзній Австро-Угорщині. Національне питання загострилось там до того, що представники націй покинули віденський парламент, вклинувши парламенську й міністерську кризи, котру полагали було неможливо. Представники націй зложили свої мандати й заявили, що в і тепер кожен народ буде самовизначатись на своїх національних конгресах. Австрійські національних особливих груп у цисаря Карла не усунула кризи, вона тільки ще більше заакцентувала її глибину. Представники націй повторили перед цисарем те саме, що сказали в парламенті.

Австрійський уряд старався пійти на зустріч національним стремлінням націй маніфестом Карла і з 17 жовтня декретує утворення на території Австрії національних держав, які укоренювались, повняли увійти в федераційну злуку.

Маніфест оравався і співзвучням і непослідовно продуманим. Заховаючи принцип неподільності країв корони св. Стефана, маніфест не міг вловольнити народів, які мають своїх родачів в Транс-Дантанії.

До того прийшла відповідь Вільсона на австрійську ноту, в якій американський президент визнає самостійність Чехо-Словації і Південно-Славії.

В і тепер воді луць катастрофічним темпом. Австрія розпадається на ряд національних держав, в тім числі також на українську, яку проголосило 19 жовтня національне зібрання у Львові. Утвориться ліквідаційний кабінет проф. Ламаша, котрий повинен передати владу до рук національних урядів кожної національної держави з окрема.

На Угорщині тим часом падав кабінет Бекерле і криза затягується дуже довго. Під прововом графа Каролі організується угорська національна рада. Робітники й жовніри уворюють раду робітничих і жовнірських депутатів. Кроація і Славонія шляхом безкровної революції віділяються від Угорщини й приєднуються до південно-слов'янської держави, до котрої увійдуть Карпатія, Країна, Побережжя, Долматія, Боснія і Герцоговина.

До цієї пори угорський кабінет ще не склався, але національна угорська рада проголошує самостійність Угорщини і розвив реальної унії з Австрією, граф Андраші позиває союзників ноту, де висловлює побажання заключити сепаратний мир.

Ця замішання яке сталося в Австрії і Угорщині вплинуло на різкість третьої ноти Вільсона, акресованої міністерстві закордонних справ д-рові Сольфові.

Третя нота Вільсона була відома 24 жовтня. В ній Вільсон домагається політичних і стратегічних гарантій, що Німеччина вже не зможе розпочати війни. На випадок підкреслює нота, коли би була небезпека, що ті чинники, які до тепер рішали долю німецького народу, могли прийти в мабутності до політичного значіння, то антанта була б прислужана воювати аж до повної капітуляції Німеччини. Розум німецької нації підкинував її, що в і тепер військові сили полягалимуть канцлерові, відповідальному парав парламентом.

Друге—ми пропонуємо скласти його не тільки з представників Національного Союзу, а і з депутатів од України перших двох дум та депутатів російських і українських установчих зборів.

Третє—ми теж „полагали бы“ „Голосу Києва“ рідної йому приказки:

— „Ври, да мѣру знай!..“

ТЕЛЕГРАМИ.

Телеграма з Софії.

СОФІЯ, 31—X. (Спішно). Згідно звороту українського посла в Софії і вимогам представників рідних інших державних організацій, які повстали на території колишньої Росії, еспанський посол у Софії звернувся до свого уряду з проханням увійти в зносини з Антантою й Сполуч. Штатами, аби німецькі війська не були б зараз відкликані з тих місцевостей, де вони зараз перебувають, бо в протилежному разі виникне цілковита економічна руйнація цих місцевостей і виселення більшої частини населення більшовицькими терористами.

Ліше після сформування власної української армії можливе відкликання німецьких військ.

(УТА).

Вісти з Харкова.

ХАРКІВ, 30—X. Епархіальною комісією постановлено відкрити в Харкові духовну академію з утриманням на кошти скарбниці єпархії. Професорський склад вирішено закликати з духовних академій. Посилається особлива депутатія епархіальної комісії запросити патріарха Тихона.

На станції Белевіхіно більшовики обшукали скупчених пасажирів, відбрали всі цінності, заклали що кордон закрито. З погрозою розстрілу вимагали повернутись назад на Україну.

Совітські газети нові погрози на адресу України.

„Правда“ пише: „Ми переступаємо межі трагічного; найближчі події покажуть діячам української політики, що ми не погані трагіки. Свердлов у промові сказав: „Найближчі події покажуть, що уміємо підтримувати свою гідність“.

(УТА)

Бесарабські справи.

ОДЕСА, 30—X. З Кишиньова повідомляють: депутат Сфатул-Церія Александрі в промові заявив: „Наші селянські маси в числі двох мільйонів поголівно обурені румунизаторською політикою, безстижністю румунського війська і жандармів і найшрешчим способом мріє про відділення від Румунії. Румунія на протязі півроку зрумунивала край більше, як руські за сто років“.

З Кишиньова повідомляють: між депутатами Сфатул-Церія зростає нервовий настрій скерований проти політики теперішнього директорату. Депутата домагаються одставки директорату. Рада директорів збільшила військову охорону міста, залогую збільшено, по вулицях ходять патрулі.

(УТА)

Пом'ятник співборцям Б. Хмельницького.

СИМФЕРОПІЛЬ, 30—X. У молодотатарській газеті „Крим“ порушено питання про збудовання у Симферополі пам'ятника співборцям Богдана Хмельницького, татарському мурзі Тучай-Бею, котрий підтримував в 1648 році український нарід в боротьбі з польською шляхтою.

(УТА)

Татарський з'їзд.

СИМФЕРОПІЛЬ, 30—X. Восьмого листопаду зібрався татарський с'їзд представників всіх татарських організацій і сільських товариств. В програму з'їзду: питання про скликання крайового парламенту, утворення правительства, перевибори Курулгаю і грошовий звіт теперішньої татарської директорії.

(УТА)

Вісти з Білорусії.

МИНСЬК, 30—X. Міська дума ухвалила просити німецьку владу видати обов'язкову постанову, якою регулювався би грошовий оборот каралось би суворо за спекуляцію.

Вийшла до Варшави делегація Мінської польської ради. Делегація має клопотатись перед польським урядом про життя захотів для захоту осіб і майна польської людности. В склад делегації увійшли представники великої польської земельности.

(УТА)

3-я сесія Всеукраїнського православного церковного собору.

(Планарне засідання 31 жовтня).

Перед засіданням.

Як повідомляють, вчора, в складі президії залишилися лише два члени, на рахунок голови собору митрополита Антонія та призначеного йому заступника єп. Пимена з Поділля.

З цього привоу перед засіданням відбувалися наради рідних гуртків, на які поплились собороме.

Таких гуртків три: „платонівці“—гуртуються коло архим. Веніаміна, мисіонера Кальніова і митрополита Платона, який ще не приїхав, цей гурток об'єднує: Херсонщину і Чернігівщину; „український“—об'єднує Поділля, Катеринославщину і частину Київської, а решта без гуртування рахує себе „безпартійними“.

Не дивлючись на це, що засідання призначено на 9 год. ранку, тільки коло 10 год. над одить голова собору митрополит Антоній. Майже всі члени (коло 212) вже в зборі. (Кворума поки нема). Після звичайного співання „Царю небесний“ і „Іспода еті деспота“:

Перевибори президії.

Все засідання, як винятком дрібних справ, присвячується перевиборам президії.

Віприваюча засідання митрополит Антоній вважає, що на попередньому засіданні було вирішено, обірати сьогодня членів президії, ради і секретарів. Далі митр. Антоній докладає про становище голови рідних комісії і голова господарчої комісії єп. Агапит зрікає, представник від Лаври вмер, а замість його обібраний архимандрит Климентій, голова комісії внутрішнього розпорядку єп. Прекопій зрікається від головування через те, що в ньому обтяжений роботою в слідчій комісії по вбивству митр. Володимира. Замість зрікшихся голов обираються: в господарчу комісію—єп. Пимен, в комісію внутрішнього розпорядку—єп. Аполінарій.

Далі приступать до самих виборів, при чому ухваляється членів президії, ради собору і секретарів перевибрати, при чому не приїхавши єп. Богвиневський, і єп. Агапит і єп. Пимен лишаться в президії без виборів. Далі йде загальний порядок наміщення кандидатів і голосування їх.

Насліпом голосування виявилось: в члени президії обібрані: архиепископ Салогій, прот. Рогальський, мисіонер і мирянин Ісай, в члени ради собору—прот. Марченко, в секретаріат—відповідальним секретарем проф. Грос, помішниками: д. Стемпковський і д. Булюв.

О 2 год. 30 хв. засідання зачинається і слідує очне пленарне засідання відбудеться в суботу від 9 до 11 год. після якого буде хиротонія в єпископи Подільської єпархії ректора Київської духовної академії, архимандрита Амвросія.

п. 4

До відкриття Кам'янець-Подільського університету.

Старий Кам'янець, Подільська земля й вся Україна гарячо відгукнулася на заклик першого ректора Кам'янецького університету, сина селянина Івана Огієнка. Цілий тиждень звозили гілля та квіти селяне з суміжних сел до столиці Поділля, а студенти й студентки університету, члени університетської комісії, „Просвіти“, місцевого та земського самоврядування і громадні Кам'янець енергійно працювали над декоративним убранням просторого будинка технічної школи на „нових началах“, вулиць міста і урядових та громадських інституцій.

Ще вранішній туман висів над Кам'янцем, коли о сьомій годині підійшов до кам'янецького вокзалу „міністерської потяг з Києва в потесними гостями“.

Голова „Просвіти“, старший доктор Селуха стрів його з квітами та привітанням на межі Подільської землі, а на платформі вібрался для зустрічі дорогих гостей ректор проф. І. Огієнко, і декан проф. Вучинський, відомий місцевий діяч п. Шульминський та багато інших місцевих громадських діячів. З потягом прибули дов. міністра освіти П. І. Холодний, єпископ Черкаський Дмитрій С. М. Русова, О. М. Степешко, Старицька, Микола Левітський, проф. Швец, проф. Сушицький, д. Шаповал, д. Саліковський, д. Синацький, д. Біляшевський, д. Нарбут, д. Зайцев і інші, всім добре відомі українські громадські політичні діячі, представники організацій та інституцій. Кожний опержував квітми на даремний проїзд по місті, взаєвсіх, де хто матиме даремно помешкання (у громадній-каменшан та в „бурсі“, улаштованій в будинку університету (технічна школа) та потесні білети й програм свята 22 і 23 жовтня 1918 р. Жвавий фотограф увіковчив від'їзд з вокзалу першого автомобіля з першим ректором Київського українського університету проф. І. М. Ганицьким. На вулицях лишалися тріумфальні арки, убрані національними флагами та державними гербами, зеленим гіллям і квітами; газетчики бігали з присвяченими відкриттю університету примірниками „Поділля“, „Попольской Мислі“ і спеціального однодневого часопису „Святе Поділля“. Сонячні промінні пробивалися крізь туман і зогрили струмки вап'янові берега Смотрича, вкриті савками та бульварами. Все було чисто підметено, всі краминиці та інституції було зачищено, всюди панувала урочиста тишина, неначе в ранок Великодня, і лише жовте листя, що вкривало по дедика рослина, нагадувало про осіннє свято білокам'яного Кам'янця.

Святе почалося службою Божою по всіх церквах Кам'янця. В університетській церкві правив службу Божу подільський єпископ Пимен (син селя-

нина) з численим духовенством. Йшла служба Божя й по костелах та синагогах, бо це було дійсно свято всенарodne.

О дванадцятій годині почали підходити до будинку університету школи Кам'янця і суміжних сел і міст. Під згук національного гимну, який грала воєнна оркестра, і дефілювали до 3000 учнів зі своїми вчителями мимо балкона, з якого вітали їх промовачи п. тов. міністра освіти П. І. Холодний і п. ректор проф. І. Огієнко. Тим часом все духовенство спустилося по схолам, у переповненій гостям і чудово убраній гільям, квітами та килимами актову залю і відбувало урочистого молебна. Св. Апостол та св. Євангеліє було прочитано в благословення єпископа Пимена на українській мові. Хор співав також по українській, що зробило дуже гарно враження, а ще більш, коли ман отечь протоієркон проголосив вічну память всім благовірним князям українським, святителям заслуженими і всім, що полагали за долю та щастя України. У багатьох з присутніх набігли сльози на очи, і сльози тихої сумоти і святої радості...

Дарунки Кам'янецькому університетові.

Кам'янець-Подільський державному університетові в день його відкриття навішши такі подарунки: Від випавничої спілки у Києві через М. С. Синицького 35.000 карб., від „Дніпросоюзу“—15.000 карб., від мешканців міста Могилева-Подільського—3.000 карб., від Подільського союзу кредитових і позич ово ошадних товариств „Союз-Банк“—25.000 карб., від міністра шляхів п. Бутенка на стипендії 20.000 карб., від Проскурівського союзу споживчих товариств—5.000 карб., від Гайсинського союзу споживчих товариств—10.000 карб., від Гайсинської повітової народної управи—10.000 карб., від спілки служачих Подільсь ої губернійської народної управи—500 карб., від Ямпільської повітової народної управи 30.000 карб.

Всього разом—153.500 карб.

До університету нахочать повідомлення, що й інші інституції дарують свої кошти на потреби молодого університету, що має на меті утворити найбільше стипендій для неможлих студентів.

Селянська стипендія імені Івана Огієнка.

Ректор Кам'янець-Подільського державного українського університету професор Огієнко, зрікся ректорської плати й подарував її на заснування стипендії його імені для селянських дітей.

[З кооперативного життя

Купівля заводу Гена.

6 жовтня в Українбанку відбулась нарада представників Кооперативних союзів, запрошених Централом для обговорення питання про купівлю заводу Гена.

Врали участь представники 33 х об'єднань; між ними уповноважені Кооп. Комітету, Українбанку, Централу, Дніпросоюзу, Київського, Подільського, Чернігівського Союз-Банків, Додо-Кубано Терського т-ва кооперативів, Югоса і інші.

В дебатах зайнятих на нараді виявилась повна і рішуча готовність усіх кооперативів об'єднати свої сили в справі придбання заводу Гена.

Визначо можливим обмежувати, скорочувати й навіть ліквідувати деякі функції діяльності кооперативів в інтересах сбереження капіталу, потрібного для купівлі Генівських заводів.

Тут же де-якими учасниками названа була приблизна цифра тих догненок, на які Централ може сподіватись в найближчому часі.

Українбанк згоден дати до 1.000.000, Дніпросоюз 500.000 і більше, Уманський союз 500.000, Романський 100.000 і т. д. всього до 3.000.000 карбованців.

Після дебатів ухвалено відповідну резолюцію в якій зазначено всі ті заходи, які вважаються необхідними в інтересах найкращого завершення справи.

Становище „Українбанку“.

Баланс Українбанку на 1 жовтня ц. р. впазує на дуже гарний стан цієї центральної фінансової інституції українських кооперативів. На перше жовтня загальний баланс підвишався до 46.876.422 карб. Популярність банку і довіра до нього серед широких кол людности ростуть безперервно: на це вказує сума вкладів і біжутих рахунків, яка дійшла до 14.766.340 карб. на 1 жовтня. Побільшилася також сума позички, яку Державний Банк видав Українбанку (з 4 міль.—на 16-Х, до 5.775 тис.—на 1-Х).

Своє основне завдання—допомогу українській кооперації—Українбанк провадить дуже інтенсивно: на 1-Х він позичив кооперативам 8.564.874 карб. Оскільки значна ця сума, ми зрозуміємо тоді, коли згадаємо, що ще пів-року назад допомога Українбанку кооперативам не переважувала одного мільйона.

Допомагає Українбанк кооперативам ще й иншим шляхом, а саме купівлю та проваж товарів в поручень союзів та об'єднань кооперативів. Кооперативам, розуміється, корисніше вести ці операції через центральну інституцію, яка виступає на місці

зу з великими замовленнями і через те дає товари по нижчим цінам. Але ці операції Українбанк провадить дуже обережно і сам ризикованої торговельної діяльності не веде. Так на 1 жовтня ним опержано замовлень од союзів на різні товари на 9,50,618 карб., а закуплено товарів на 10,017 тис. (Ісього за рік існування Українбанку опержано замовлень на 80 мільйонів, а закуплено товарів на 53 мил.). По купівлі та продажу товарів по дорученням актив на 1-Х показує—4,576,513 карб.

Українбанк має зараз де-мілька овілів на Україні, які він весь час підтримує (на 1-Х рахунок з одділами: в пасиві—5,783 тис., в активі—6,623 тис.). З цього боку політика Українбанку племтрально-протилежна політиці Московського Народного Банку, який навпаки старається притягти до центру як можна більше грошей од своїх одділів в Харкові та Ростові.

Зуважемо аевдті, що склаксовий капитал Українбанку, до балансу на 1-Х досягає 1 мил. карб., вже недостаточний при теперешніх оборотах та операціях банку. Отже банком випущено нових акцій на 2 мил. карб., які вже розібрані кооперативами. В цей час (20-Х) акційний капитал Українбанку вже півмільярдів до 3,000,000 карб.

Таращанський союз кооперативів.

Союз кооперативів Таращанського повіту на Клівщині повідомляє, що ним куплено на 120,000 позачкових зобов'язань Централу.

Кооперативне страхування.

Справу організації кооперативного страхування поставлено на ноги. В скорому часі почне вже функціонувати Кооперативний страховий союз, статут якого вироблено і подано до реєстрації управою Ц. У. К. Комітету. В інтересах найкращої організації страхування управа ухвалила скликати на 15 листопада нараду з представників кооперативу і народних управ для обговорення питань про контакт і спільну роботу в зазначеній справі.

Відкриття кооперативної школи Дніпросою.

27 жовтня, в невелику, відбулось офіційне одкриття кооперативної школи Дніпровського союзу споживчих союзів України ім. В. Доманицького. На св-то одкриття першої на Україні кооперативної школи зібрались представники всіх центральних кооперативних установ м. Києва. Перед молебном о. Богданович ширю і просто привітав присутніх з одкриттям школи, вказав на велике значіння, яке має саме ця школа.

Після молебна, що правився по українськи, з словом привіту до учнів школи звернувся директор школи п. Скотинський, який підкреслив вагу національної роботи кооперативу і висловив упевненнє, що засновання кооперативних шкіл ще збільшить і зміцнить цю роботу.

Після цього виступили з привітаннями представники кооперативу, починаючи з голови правління Дніпросою у Д. В. Коліуха.

Були привітання від Союзбанку, Українбанку, центрального сільсько-господарського кооперативного союзу, центрального кооперативного комітету та др.

Де-що з листів до Громади „Молода Україна“.

До новозорганізованої громади „Молода Україна“ надходить значне число листів, які є цікаві як своїм змістом, так і ширістю та чистосердечним признанням. На нашу гапку, здавалося б, не зайвим було б оглозити через пресу хоч малу частину їх до загального відома наших членів, а також до відома тих українських громадян, що зацікавлені нашою молоденькою громадою. Коротенькі виїмки цих листів виглядають своїм змістом ось як:

Хвальна громадо!

„Коли прочитав в 152 ч. „Відродження“ вашу відозву, я з великою радістю бажав вступити членом громади, бо відчуваю якісь рідні зв'язки з громадою, будучи в по нї членом усіх таборових організацій як у Зальцвелелі, так і у Файштаті... Грицько Ш... Шановне товариство! Щиро прошу вас захищати мене членом громади „Мол. Укр.“... Зі ширим бажанням представляю себе в розпорядження громади... Сава Вар... Щастя вам, Боже, дорогі товариші! Дивно б пора про себе в'їтку подати, що працюємо ми на нашій рідній Україні так саме, як і в полоні працювали. Тепер, більш ніж коли, потрібно мати зв'язок між собою... Сидір Ц.

„Шановні товариші! Ми вже радісно прочитали в ч. „Нова Рава“ звістку про вас, „Молода Україна“ ко-аків. Та ж хіба думаєте ви, що ми од вас останемо?—Боже борони,—ми й ви, то це одна українська сім'я. Ми працюємо... Просимо нас захищати членами громади „Мол. Укр.“. Василь Р. і Борис Т.

„Хвальна громадо, „Молода Україна“! Я ж сам Вашої сім'ї невимовно радий, що „наша слава, наша

пісня“ й на рідній нашій любій Україні розпочинається. Прошу захищати мене й мою жінку членами громади“. Андрій О.

„Шановним громадянам „Мол. Укр.“! Дуже я втішався, що ми вже починаємо прилюдно працювати на користь нашій рідній Україні, яка вона нам тепер як баба... Гаврило Г.

„Любі мої товариші! Наше zorganizовання так багато піддало мені духу, бадьорості та енергії до боротьби з запеклими ворогами України, що ви не можете про це й уявити. Помогай вам, Боже, в великому ділі! Я поки що перебуваю в і козачій стрільничій дивізії і слідкую... Ваш Козак.

Здається цих силінька виїмків із листів свідчать ш ш. товаришам членам про бажання спільно жити та спільно працювати на шаста нашій Україні. Та любов до України, яка тільки манусенькими рисами зазначається в цих листах, хай нас усіх об'єднує в нашій спільній тернистій праї сучасних умовах праї.

Україна мусить бути, як і була, для нас по над усе. Наші „молоді“ сили в праї від цього гасла не сміють в вишній бік, у бік якоїсь там „солідарності“ до „несолідарним“ розпиватися. Іван Невеселий.

Могила Т. Шевченка.

До Українського національного союзу поступила така заява од В. Старого:

Вш. п. п.

Хоча Український національний союз силою обставин державного життя змушений майже виключно працювати в сфері політичній, олже я дозволяю собі сподіватись, що він не воставить без уваги й таку справу великої національної ваги, як упорядкування могили Тараса Шевченка у Каневі. Як певне, відомо сокові, питання про це спочат у революції зрушив з місця бувший київський губернський комітет, а потім передав його до київської губернської земської управи. Алеж всякі неселі ванки, трівоги й „незалежні“ обставини, яких доведлось зазнати земству, спричинилися до того, що справа з упорядкуванням могили не пішла належним темпом, що-налі все більш загальмовувалась і, нарешті, з арештом С. Петлюри, який найбільше піклувався про неї, вона по тог почала звертати на кепське, що тепер з кожним новим днем великий монумент зарожує все більша й більша небезпека цілковитої руйнації.

Згубивши всяку надію яким-небудь способом підштовхнути губернську управу до потрібної акції, як уповноважений її по догляду за могилою, я змушений був 1-го жовтня прохати управу увільняти мене од її уповноважень і пропонував як найскорше передати цю справу товариству „Стара Громада“, що має своєю головною метою догляд та пильнування могили наших діячів. Олже й до цього часу управа не спромоглася цю працю зробити в цім напрямі, так само як не спромоглася вона прятягом двох чи й більш місяців на те, щоб передати якусь належні руки готель „Чайку“ та інше майно, яке було придбано громадським коштом для погреб могили і тепер гане. Тижень тому мені знову довелося бути на могилі і я бачив, як баракан, прийдомий для туристів, нагрохдує небезпечні цими днями поплывти за волю; як цілковито зруйновано й роставано огорожу навколо могили та посади в майбутньому паркові; як талія та вонї пасуться під самою виспою, де стоїть хрест; як під Іван Ядольський—незміній проглого 35 літ доглядач—варує на ній по своїй улюблї деревця, що мають певну цінність в продажі.

Знову я звернувся до управи з вимогою негайних заходів і знову все зісталось по старому.

Ог ж, будучи свідком зневаги до найбільшої національної святости і не знаходючи поміж нашими людьми та інституціями таїх, що нарешті взяли б на себе обов'язок активно захищати пам'ять Т. Шевченка на Україні, надумав я встатися до Національного Союзу в надї, що ця хвальна організація не полєх оважить справою, про яку повинні дбати всі сини України.

Листи до редакції.

Пане Редакторі!

Не вімовте дати місце у вашій газеті для освітлення сумних порядків, які панують у нашою поштовою відомстві і котрі, очевидно, направлені спеціально проти українських культурних установ.

Редакція „Військово-Наукового Вістника Армії й Флота“, опержуючи з Галичинами цілком вільно газети та книжки звичайного бандеролью, хотїла переслати до редакції газети „Ціло“ та до інших установ у Львові свій журнал, зданий на пошту простою бандеролью, як це було завжди і скрізь, але Київська поштова контора ол овилась прийняти книжки. Коли потому редація змінила звичайну бандероль рекомєндованого, то та ол зустріла з боку поштової контори одмову. Такий же ултерий олїр зустріло бажання наше переслати книжки до Львова навіть рекомєндуванням листом. Поштовий урядовець заявив,

що прийме книжки лише у звичайному листі, за який треба заплатити 13 карб., та й то вряд чи й такий засоб буде дієсний, бо й тоді посила напевно не дійде до адресата.

Така заява урядовця, як рівно ж і ултерість Київської поштової контори в ділі поширення звотин з законодною частиною України, ясно говорять самі за себе про напрям діяльності поштового відомства Української держави.

З пошаною редактор Мамант'в.

ХРОНИКА.

Законопроект про інспекцію праці.

До ради міністрів министерство праї надїслало на розгляд законопроект про інспекцію праї. Згідно з цим законопроектом, для загального вогляду за виконанням закона про охорону праї, та за піднесенням вилатності праї в промислових підприємствах засновується інститут районних і місцевих інспекторів праї.

На інспекторів праї накладається загальний догляд, крім догляду за виконанням існуючого законодавства про охорону праї—за додержанням належного порядку і санитарно-гігієнічних умов в підприємствах.

Крім цього інспектори праї виконують доручення министерства праї, погаджують конфлікти між робітниками і підприємцями, організують примирчі інституції, притягають до відповідальности осіб, що порушують закон про охорону праї, збирають статистичні відомості і т. д.

На районних інспекторів праї накладається загальне керування і догляд за праєю місцевих інспекторів праї, головування в страхових установках і складання та представлення министерству вичитів про діяльність інспекції праї в своєму районі.

При інспекторах праї вводиться інститут асистентів—представників робітників, в кількості 2-х осіб при кожному інспекторі, котрих вибирає рада місцевих професійних організацій зі складу своїх членів строком на 2 роки.

Асистенти від робітників допомагають інспекторові праї в догляді за виконанням закона про охорону праї та приймають участь в огляді інспектором праї підприємств.

Розпорядження министра фінансів.

Законом 28 вересня 1918 року дозволено установам державного банку, державним скарбницям і ошалним на ам вивавати під папери, які у них переходять, випущених або гарантованих бувшим російським урядом позви, без вистоговї аванси в розмірі сум, що належать по купонам минутих термінів.

Зазначена льгота поширена була тільки на папери, здані на переховання або по інших операціях у вичезгаданї установи, а також на папери, заявлені до 1 листопада ц. р. державному банку існуючими на території України комерційними банками.

Зараз термін, встановлений для здачі зазначених паперів в державному банку, державним скарбницям та ошадним касам, а також і для позачі в відповідних заяв комерційними банками, прозовжений з 1 листопада до 15 листопада ц. р.

В министрстві і праї.

Цими днями до министерства праї звѣтав представник німецького командування з заявою, що німецьке військо ставитиметься з прихильністю до роботи министрства, а ті невпорозуміння, що виникли до цього часу мали причину в поганій інформації про діяльність министрства праї представників німецького командування з боу українського уряду.

Розпорядження М. Н. О.

Министерство народньої освіти 28-го жовтня 1918 р. під № 6162 пропонує комісаріату негайно повідомити всі підлеглі школи, що затверженому Паном Гетьманом закону про учот і призив проживаючих в межах Української Держави офіцерів і повяхрсованих унтер-офіцерів бувшої російської армії, бувших керівників військових шкіл,—не підлегають: 1) педагогічний персонал шкіл, 2) учні вищих шкіл зазначених в статуті військової повинности і 3) особи, які знаходяться на державній службі в рамках до VIII класу виччю. Військовому министру і особам їм уповноваженим навано право увільняти від призыва до частин і інших осіб, увільнення яких буде викликатись інтересами державного значіння.

В министрстві торгу й промисловості.

Для обміркування питань, зв'язаних з регулюванням транспорту, при министрстві торгу й промисловості утворена особна комісія з участю представників зацікавлених офіцій і громадських організацій.

На першому засіданні комісії, яке відбулось 25-го жовтня під головуванням товариша министра торгу й промисловості С. В. Бородавського, по пропозиції представників приватних залізниць і громадських організацій визнано було необхідним творення вичїї дам по транспорті. Розроблення ро-

енту статут цієї ради вичерпно було особливій підкомісії під головуванням представника рада приватних довір'я Інженера Г. С. Паужера.

В другому засіданні комісії, яке відбулося 30-го жовтня під головуванням Г. Я. Рогова, Інженера О. Пашар довозив вилученій підкомісії проект статуту про види перевезення по транспорту, вивести з вивчення комісії. Разом з тим вивчили ще майбутній шлях такої цілком можливої при умові і необхідності утворення такого нового органу зв'язу аж до технічного проекту в разі використання Даві Комісії вказала необхідним складання згодом перевозок по найменшому долатнику, вжиток найбільш надійних та найбільш розподіленим на великі та маленькі, а також вилучення в разі всіх перерахунків прокатів, які надходять на такі тільки таким шляхом, можна зробити найбільш ефективно використати перевозочні заводи. Настільки вступивши до м. ва торгівля промовності свара про обмінування залізничним транспортом до давно оплаченим накладеним платежам, комісія виставила порухати клопотання про встановлення міністерством шляхів виключно на вантажі по накладним платавам.

Слідуюче засідання комісії буде присвячено питанням про труднощі в перевозках пром. для цукрових заводів та інших заводів і для постачання міст.

Шумер на листопад.

Управління особу повноваженого міністерства промислових справ по постачанню м. Києва харчовими продуктами сповіщає населення м. Києва, що шумер в листопаді місяці буде вивертатися по талому № 25 по вантажівки на чоловіка.

Матеріал для внутрішньої станції.

Міністерство внутрішніх справ повідомило міського голову, що м. во торгівля промисловості вказало необхідним вжити наступні заходи до постачання станції паливом: 1) запропонувати лізобережним заводом у вожливо короткий термін повернути електричної станції ревізію вантажів, у неї паливо, 2) зроблено розпорядження комітету по розподіленню допоміжного палива про вивести водитилових нарядів не в чергу на маршрутні залізи на протязі жовтня на 400,000 пуд., а на протязі листопаду на 600,000 пуд. вугілля і 3) зроблено розпорядження уповноваженому по постачанню м. Києва паливом про ревізію двох барж вугілля, прибувших до Києва.

Доставлення товарів від центральних держав.

Повідомостям, вібранам міністерством торгівлі про постачання, Україна отримала від центральних держав за вересень м. с. гасу 5,9 т. п.; бензину 0,5 т. п.; нафти 7,3 т. п.; на уту 41,4 т. п.; змаз, масла 5,6 т. п.; і свічок 1,8 т. п. всього 62,6 т. п. В вересні місяці отримано вже більше, а саме: гасу 57,8 т. п.; бензину 21,2 т. п.; нафта 31,7 т. п.; мазуту 42,2 т. п.; та амазочного масла 69,9 т. п.

Всього за червень, липень, серпень та вересень Україна отримала гасу 87,5 т. п.

Вугілля в квітні місяці отримано 359 т. п.; в травні 3.180 т. п.; в червні 5.689 т. п.; в липні 3.267 т. п.; в серпні 2.655 т. п.; в вересні 2.858 т. п.; всього за вугілля отримано по вересень місяць 21.000 т. п.

За жовтень, листопад та грудень мається отримати від центральних держав рідкого мінерального палива, катодного і змазоч. матер. всього 933,5 т. п.

Вугілля мається отримати за жовтень, листопад та грудень 4.400 т. п.

З національного союзу.

При українському національному союзі складено військова комісія, на чолі якої стоїть Володимир Бачинський. Комісія складається з військових фахівців українців.

З міністерства промислових справ.

Після відставки м. Черниша на виченуючого особу міністра С. Франкфурта накладено догляд по розподіленню мануфактури й мила, а також порухання шкряпким та ліквідаційним відділами.

Українське посольство на Дану.

В зв'язку з визнанням Україною Дону, яко самостійної держави, виникли питання про постійну дипломатичну місію на Дону. Для того, щоб розглянути ці питання, має бути улаштована особлива комісія, головою котрої називають генерала Середина.

Від'їзд українського консула до Швейцарії.

В суботу до Женєви від'їздить новий український консул в Швейцарії м. Сокович в супроводі з м. Павликом.

Швейцарське консульство має йти через Австрію.

Від'їзд українського посла до Румунії.

Вчора до Румунії від'їздить консул українського уряду м. Дашкевич-Гербанський. З посланцем та окремим міністерства закордонних справ проф. Попель та ад'ютант його Маєвський.

Місцеві Дашкевич-Гербанського політичними відносинами мається велике значіння і для безпосереднього зв'язку з ним вивертатися вимідій шрот.

Увільнення українських консульських агентів у Москві.

В російській мировій делегації озержано відомості про увільнення од арешту двох українських консульських агентів у Москві.

Арешт українського консула.

У Києві озержано відомості про те, що в Самарі більшовиками заарештовано українського консула.

Прямий дріт Київ—Яси.

Тепер заводиться прямий дріт Київ—Яси, котрий буде в розпорядженні міністерства закордонних справ.

(УТА)

Гук державних вантажів з Московщини.

Вчора український генеральний консул в Москві Кривцов повідомив на прямиому дріту міністерству закордонних справ, що державна вантаж № 6 вийде з Москви в квітницю. Державна вантаж № 7, що вийде цими днями з Петрозавлду, тепер затримано в Вітебську. Місцепребутання державних вантажів № 2, 10 і 11 неввідомо; консул Кривцов вказує енергічним заходів для вивізнення. З повідомлення Кривцова видно, що в Москві загальний настій такий, що можна сподіватись скорого полаголження взаємодіосан між Україною і совітською властю.

(УТА)

Прохання В. Г. Колокольцова.

Бувший министр земельних справ В. Г. Колокольцов звернувся до міністра Леонтовича з проханням захарувати його в корпус міснних.

Піднесення адреси В. Колокольцову.

Вчора о 3 год. відбувся піднесення від служачих міністерства земельних справ адреса В. Г. Колокольцову.

Справа з виданням „Слово“.

Вчора при міністрові ісповідань відбулася нарада з приводу видання періодичних органів при міністерстві. Ухвалено видавати часопис „Слово“ на українській мові, за вжитком статтів, автор яких не воловить українською мовою. Редактор цього часопису м. Лещинков лишатись на деякий час на своїй посаді. Прохання про одставку він поклав на маістру Зінківському.

Міст митрополита Антонія.

І. Діковим вчора отримано листа митрополита Київського і Галицького високопреосвященного Антонія: „Зараз провадиться розплановка місцевості між Шулявкою та Лук'янівкою і вших околиць м. Києва. В недалекому майбутньому гадається забудовання цих місць жилими помешаннями. Багато, щоб при здійсненню плану забудовання означених місць не були зневажені потреба православного населення м. Києва, а через це маю за честь просити І. Н. вжити заходів до того, щоб при плановці були заради означених місць аля забудовання православних церкв. На участкові між Лук'янівкою та Шулявкою бажано одвести землю в крайньому разі для трьох церков“.

Про шкіль.

В додаток до роз'ясненень столичним отаманом деяких питань, порушених Бюро Центродома, останні прохає міську управу кати свій висновок по питанню—кому належить виступувати війна, вибиті при вибухові на Звірницю. Зі свого боку, вважаючи на важливі столичного отамана, Бюро Центродома гадає зробити це за рахунок домовласників.

Допомога інвалідам.

Для допомоги інвалідам існує в Києві міський комітет допомоги покатичам військовим в складі представників міста, спілки інвалідів і громадських організацій. Комітет має обов'язком піклування про потреби інвалідів, які перебувають в Києві та організації різних видів допомоги інвалідам. Київський міський комітет на свої кошти утримує притулок—майстерні для ампутированих на 100 чоловік, ремісничий патронат для сліпих воєнів, Інтернат для учнів інвалідів, правниче бюро по клопотанню пенсій та допомог. Крім того комітет надає медичну допомогу інвалідам і по змозі дає одягу.

Київський комітет допомоги спадченим воєнкам вказує в справі на ім'я міського голова також фінансове ставовище комітету і прохає розпорядження про асигнування 25,000 карб.

Крім того комітет вказує, що за браком коштів не було зроблено ремонту після обстрілу в січні і в-бух'ї і прохає вжити заходів до поладання помешкань патронату.

Гас для труханівців.

Товариство допомоги добробуту Труханів острова звернулося до міського голова з просьбою підтримати клопотання мешканців Труханів острова про видачу їм вольову на отримання гасу з снарбових силанів. Вважаючи на те, що од браку матеріалів для освітлення і кепського улаштовання електрики на Труханівому острові терплять більш 5,000 чоловік населення, міськ. голова звернувся до міністра торгівлі промисловості з просьбою задовольнити клопотання мешканців Труханів острова.

СПРАВОЧНИЙ ВІДДІЛ.

Чорноморсько-Балтійський вантажний шлях.

Київська крайова спілка інженерів улаштовує з'їзд своїх членів в будинок Київського комерційного інституту, на якому буде прочитана докладна тема: „Чорноморсько-Балтійський вантажний шлях“. Докладчиками: Інженер І. А. Розов і Ф. А. Тілігер.

На докладах можуть бути присутні і сторони особи за платню 2 карб.

Члени „Косі“ і запрошені особи безплатно.

Певаний Всеукраїнський з'їзд інженерів.

Програм з'їзду, який улаштовується Київською крайовою спілкою інженерів в будинку Ваших Житочих Курців (Столипинська 55 а), спілкуючі: 2-го листопаду: вечірнє засідання, в 5 год. Зустріч і взаємне ознайомлення в будинку В. Ж. К. — помешкання військової промислового комітету.

В 6 год. В аудиторії: 1) Вступна промова голови „Косі“ з докладом про організацію з'їзду. 2) Вибора президії з'їзду. 3) Вітання з'їзду. 4) Мета і завдання Першого всеукраїнського з'їзду інженерів— А. В. Кабелєв. 5) Вибори комісії. 6) Повідомлення в міськ. 3-го листопаду: Ранковий засідання в 11 год. Вранку і вечірнє засідання в 6 год. Вечора, в аудиторії В. Ж. К. (Столипинська 55 а).

1) Мають бути доклади на теми: а) Про становище промисловості на Україні і році інженерів в 18. б) Найближчі завдання техніки і промисловості на Україні і в Росії. в) Про залізничний транспорт на Україні. г) 50 років інженерної діяльності проф. Н. А. Віленюцько о.

Докладчиками виступатимуть: проф. Н. А. Віленюцький, проф. М. І. Гриневський, проф. Н. Н. Саєвич, інж. Н. Н. Старжинський та інші.

Київська крайова спілка інженерів прохає всіх інженерів, які спілкуються ідеї з'їзду та організації всеукраїнської спілки інженерів, взяти участь в засіданню з'їзду.

Справки можна озержати в Бюро з'їзда—Столипинська 55 б, телеф. 3—50.

— Загальні збирання студентів державного університету, котрі рахуються кандидатом на медичний факультет цього ж університету, відбууться сьогодні 1-го листопада в помешанні українського університету о 3½ години дня.

З огляду важливості справи присутність всіх необхідна.

— Культурно-просвітній секція „Юнацької середньо-шкільної спілки“ сповіщає, що у неділю, 3-го листопада, буде прочитана проф. укр. держ. університ. п. Михайлом Левитським, лекція, на тему „Про поезію Петра Каринського“.

Початок лекції о 5-й год. Пушківська 1, кімн. т-ва „Просвіта“.

— У неділю, 3-го листопаду, о 5 год. веч. в XIII авт. універ. св. Володимира відбууться засідання Іст.-філологічного семінару Ол. Грушевського. Засідання присвячується пам'яті Лучинського.

— Засідання правління виважливої комісії Українського університету відбуються в суботу, 2-го листопаду о 6 год. вчора на Терещанській 2. Прохаємо т.т. членів Бачинського, Борченка, Черника, Сотникова, Шаравського та инш. т.т. комісії не спілкуватись.

На порядку денному:

- 1) Справоздання про діяльність.
- 2) Доклад про майбутню працю.
- 3) Подія праці між членами правління.
- 4) Віжучі справи.

Голова комісії—Іванів.

Секретарь—Евтушенко.

— З'їзд „Просвіти“. Департамент позашкільної освіти, скликаючи 2-й Всеукраїнський з'їзд т-ва „Просвіта“ 3—4 листопаду намічає такий порядок з'їзду: 3-го листопаду від 11-ї по 3-ю год. в Українському клубові (Пушківська 1).

- 1) Визирття.
- 2) Вибір президіума з'їзду.
- 3) Доклад: С. Ф. Русова.—Культурно-просвітні діяльність т-ва „Просвіта“ і їх організації. Мик. Яромченко.—Матеріальне і правне становище т-ва „Просвіта“.

Вечером від 6 до 9 година в помешанні мнн. нар. освіти (Терещанська 2, другий поверх).

1) П. М. Стариченко-Чернігівська, Організація театрв на селах. Кинематограф.

2) Мандрівний марш мій університет.—З. Евтушенко.

4-го листопада від 11 до 3 год. (Український Клуб).

1) Справоздання центрального бюро т-ва „Просвіта“.

2) Організація т-ва „Просвіта“ на Україні—М. С. Шуганський.

3) Справоздання т-ва і спілка т-ва „Просвіта“. Вечером в 6 години: затвердження постанов.

— Засідання ради директорів укр. підготовчих курсів відбуються в квітницю 1 листопада о 7 в по-

ловною год. веч. в канцелярії курсів з таким порядком навад: 1) Делаткові Іспити. 2) Статут; 3) Стан маси.

— „Общество издѣланія искусств“. В п'ятницю 1 листопада в XV залі оцінюється XXXVII окремі зібрання, присвячене докладу чл. проф. Ф. І. Шмита — „Український архітектурний стиль“. Ленція буде в супроводі світових картин. Початок о 7 г. вечора За вхід 2 карб. Члена т-ва входять безплатно.

— **Прийом у М. Н. Потапенка**. Вик. об. кiev. губ. комісара по нар. освіті М. Н. Потапенко приймає кожного вівторка, четверга й суботи від 1 до 2 год.—Гоголівська 7.

— **Всеукраїнська спілка лікарів**. У п'ятницю 1-го листопада о 7 годині вечора в помешканні Українського клубу, Пушкінська 1, відбується засідання спілки.

Програм засідання:

1) Перетворення б. київського об'єднання всеукраїнської спілки лікарів, в київську філію В. С. Л.

2) Біжучі справи.

— **Установчі збори комісії будівельної кооперації**. В суботу 2 листопада о 7 годині вечора в помешканні центрального кооперативного комітету (В.-Васильківська ч. 14), з ініціативи товариству „Оселя“, обудуться установчі збори комісії будівельної кооперації.

Порядок денний:

1) Доклад члени т-ва „Оселя“ С. М. Драгоманова на тему: „Сучасний стан будівельної кооперації за кордоном і найближчі завдання української будівельної кооперації взагалі й т-ва „Оселя“ зокрема.

2) Біжучі справи.

Членам будівельної комісії розіслані оповістки.

— **Кооперативний відділ економічно-адміністративного інституту**. В п'ятницю 1-го листопада о 7 з половинною год. вечора в помешканні т-ва економістів В.-Васильківська 25, обудуться збори лекторської ради кооперативного відділу для виборів декана відділу, затвердження розпису лекцій на першій семестр і т. и.

Запрошуються н.п. лектори: Х. Барановський, проф. Вернацький, Л. Бобирь-Бухановський, проф. Веселовський, П. Дражевський, проф. Вихельман Ф. Крижановський, М. Левитський, Б. Марюс, О. Міхновський, О. Ночвін, І. Подільський, П. Пожарський, С. Палишівич, С. Шелухін і І. Шиманович.

— **Економічно адміністративного інституту**. Опріч перелічених у вчорашньому числі „Вір“, запрошуються на збори лекторської ради кооперативного відділу, у п'ятницю, 1 листопада о 7¼ год., в пом. т-ва економістів, В.-Васильківська 25, запрошуються наступні н.п. лектори:

Проф. Гіларів, проф. О. Грушевський, д-р Дм. д. Остапенко, проф. Тимченко, проф. Хомик. Усі н.п. лектори мусять представляти короткий писаний програм своїх лекцій на першій семестр.

— **До ювілею Д. Марковича**. Сьогодні, 1-го листопада о 8 годині вечора в помешканні Українського клубу (Пушк. № 1) відбується чергове засідання організаційного комітету по справам ювілею Марковича. Прохемо прийти всіх представників українських організацій.

— **До всіх видавничих товариств, видавництв та приватних видавців на Україні**. У деяких київських видавництвах виникла думка ознайомувати велике свято відкриття українського державного університету в Кам'янець-Подільському заснуванням при ньому фонду українських видавництв для видачі премій за кращі наукові твори українською мовою.

В нарадах з цього приводу взяли участь представники кількох видавництв, які й зложили свої пожертви: Т-во „Час“—20.000 гривень; т-во „Сіач“—10.000 гр.; т-во „Всеувиато“—6.000 гр.; т-во „Друкарь“—6.000 гр.; видавництво М. М. Грінченковий—6.000 гр.; вид-во Е. П. Череповського—5000 гр.; в-во „Вік“—4000 гр.; в-во „Вернігора“—4000 гр.; т-во „Дзвін“—3000 гр.; т-во „Українська школа“—3000 гр.; в-во „Рідна мова“—2000 гр. тоб то разом 70000 гривень.

Безвідносно гроші ці дуже невеликі, але ж з огляду на те що зложено їх прихвально і тільки одинадцятьма видавництвами, є підстава сподіватись, що коли до цього ініціативного гурту приєднаються інші видавництва та видавці, а також громадські заклади, що займаються виданням друкованих творів, як от кооперативи „Просвіта“, земства, редакції і т. и. та зроблять і свої внески в основу цього фонду, то утвориться уже поважна сума. Розовина відсотками з неї можна буде підтримувати учених наших і, даючи їм піддержку матеріальну, тим допомогти продовженню і розвитку їхньої праці, яку так часто припиняє необхідність витрачати сили на зарібок шматка хліба.

Та тільки ж для того, щоб допомога була й справді значною, треба той фонд, основу якому прикладено, негайно збільшити, бо тільки тоді він зможе бути певним чинником з розвитку культури нашої бо тільки тоді і премії будуть поважні і видавати їх можна буде не одній людині в рік.

Тепер, коли наших видавництв намножилося по всій Україні і коли вони, з огляду на великий попит на книгу, мають чималі обороти.—пряним обов'язком їхнім є підтримання доброго початку. Там то ми—іншіціатори—закликаємо всі українські видавництва і приватних видавців, що видають на Україні книги, часописи та інші друки, як найскорше вислати й свою лепту на велике діло національної—і одночасно—всесвітньої культури, бо при дружних зусиллях, хоча й не дуже ще зможних видавництвах наших, уже й тепер при Кам'янецькому університеті може зложитись така значна сума, що вона дасть змогу зарости й зміцнити на одному таланці, варту не одну дорогоцінну для світового поступу творчу силу.

Гроші слід надіслати в Кам'янець українському державному університету, або до Київського товариства взаємного кредиту (Київ, Інститутська; 3).
Видавництва: „Час“, „Сіач“, „Всеувиато“, „Друкарь“, М. Грінченковий, Е. Череповського, „Вік“, „Вернігора“, „Дзвін“, „Українська школа“, „Рідна мова“.

Просимо всі часописи, що є на Україні, передрукувати цей заклад.

Театр і мистецтво.

Нова п'єса.

Відомий нам письменник Олесь написав нову п'єсу, яку в найближчому часі має дати для постановки державному драматичному театрові,

Трупа Гайдамани.

Нас сповіщають, що укр. трупа Гайдамани зараз пробуває в Катеринополі (на Кубані).

В трупі є досить вдатні артистичні сили.

Українська трупа Мозгового.

В Сумах на Слобожанщині грає товариство українських акторів під орудою Мозгового, Матеріальний посіх середній.

Трупа Суходольського.

В Харкові зараз грає українська трупа Суходольського.

Матеріальний та художній посіх добрий.

Трупа Дар'ялова.

Товариство укр. акторів під орудою Дар'ялова зараз пробуває в м. Кремені на (Волині).

Повернення О. Корольчука.

Вчора повернувся з Ромен автор театру М. Саповського О. Корольчук, який ізав на відкритті пам'ятника Т. Г. Шевченкові представником від трупи М. С довського та Всеукраїнської професійної спілки діячів театрального мистецтва.

По Україні.

Чернігівщина або „Малоросійская губернія“.

Перед побором на Чернігівщину випадково дістаю в столиці коротеньку історію цієї славетної в минулому країни, написану Д. Дорошенком, з якої видно, що:—землі твердиної Чернігівщини вже тисячу років тому назад були заселені сівєрянами, одним з найбільших українських або руських племен. Літописець каже про них: „сїдоша на Десні і на Семі і нарешая Сївера“.

На протяї усієї книжки тільки й читаєш про те, як старе українське племє сівєрян боронило свою волю, як умів по коник Небаба дати генеральну бірку литовському князю Радзивілу під солом Рипками, де лягло 20.000 воєаків і де й сам Небаба поклав свою воєачку голову; Новгород-Сівєрськ, Ніжин, Староуб, Батурич із своїми непокірними гетьманами і полковниками,—а там вже старий Глухів—ця остання столиця козачих українських васалів Петра I і Катерини II.

Стоїло мені тільки сісти на пароплав, щоб забуть без спомину минуле Сівєрянцями з М лицарством, побутом населення, бо те, що писалось у цій книжці, було таке далеке, далеке...

„Напрасно ви читаєте галиційську книжку, вої я вам пропадаю прочитати воїе сто“,—тільки в мої руки якусь книжку, говорила одна особа в картузі з московською кокардою,—з законом“.

— Бачили нахабні Галиційська книжні! Читаю те, що хочу, а ви мені не вказайте,—з злістю кидаю в бік несповіданого дорожнього цимвора.

— Воїе виждіте, господа, ви сїдиште, какъ разговариваетъ зготъе господарь на галиційской мовї. Да, эту самую, галиційскую мову, хотять и здїсь ввєсти; воїе, наприкладь, вь нашємь министерствї...

Післявся цілий галас: виявилось, що майже всі поборомі знайомі між собою і часто їзять до Києва по „чїтамь“ і думками—рівня між собою.

— Малоросійській я-ць мнї понятєнь, т. е., это на яєць-а такъ себї—нарїчїє, значить то, на чомь говорить чернігівський крєстьянинь, а она воїе теперь хотять ввєсти здїсь польско-галиційській яєць...

Воїе вамь, господа, і книга „Малоросїя“, вь ной г. Шульгинь говорить...

І величезна людина, та сама „особа“, що пропонувала мені „Малоросїю“ Шульгина, трясучи цією книжкою в повітрі, з божевільям галасувала, що нема ніякої української мови, нема українців і ще йому віаємо, що вже незабаром „настанеть часъ расплаты съ кучкою украинскїхъ интеллигентозъ, т. к. „они“ не убиуть, а вывєзєть русскїми людьми за границу и только ждєть увеличения добровольческой арміи“.

Важання помсти, звирячої помсти, наповнило кількадесятъ людаів в каюті I-ої класи. Так, хто не то, щоб влодити в супереччи з тиловим московським монархистом, а навіть мовчати, не було, крім одного старого діда з ясним обличчям; усі були готові прямо такі зїсти в шент живого українця.

Але мене вже ніхто не цікав.

Я сівив з заналто сїворам обличчям; щоб хто-небудь з їхтозаврїв мїг зачєпати мене без належної відповіді.

Цє мабуть було помічено ними, але вони мабуть думали, що своєю звирячої балачкою зможуть зробити мені неприємність, як українцю.

Чого сплять Гагенбек і Фальц-Фейн? Чому вони не візьмуть одних в образі людей—іхтозаврїв до своїх зоологічних садів,—може здивували б стару Європу рідкими екземплярами сїдних звірїк, дав їм назву „україноїдї“.

Думки мої перебив той старий дід з ясним обличчям і білою бородою, що під час галасу „україноїдїв“ тільки й знав, що усміхався собі під ніс.

— Ви може думаєте про оцю милу кумпанію,—має варту: це—нікудишники. Це сїтїтїя Вороги вони усїм, але тільки на словах, а саме головне: їх можна куїтїть і пролатї за три гривні.

Он той, що хвалиться Шульгином, був ярим німцефобом і ярим франкофиллом; а тепер він зрозбївся ярим німцефиллом і ярим франкофобом.

Цє російські „патріоти“.

Такі вони всі. Нам на Чернігівщині більш шкєдять російські с.-р. і меншовики.

Тї вороги Україна більшє за цих пустомель, бо вони активні і прєсваїють свою ворожу українцям роботу під відомими брєхливици лозунгами.

Чернігівщина взагалі—це „малоросійская губернія“.

Хотїмо на палубу, на свіже повітря.

Розвїлка Дорошенка про сівєрян не помилюва: мій новий знайомий дїд виявився козаком історичної родини з під Козелець і при майже 9 год. розмові з ним, я помітив, що обличчя його на завше буває таким прєстам і добрим.

Керманічій пароплаву і заслані обшарпані матроси, мали нагоду цілу ніч бачити двох українців, що сидїли біля труби й розмовляли про загальне українське горе.

В 3 години дня ми були вже в Чернігові.

Басиль Скартеано.

Національний союз на Чернігівщині.

В сїлад філії національного союзу на Чернігівщині нинї входять такі організації: Центральна течія партїи соц.-революцї, соц.-демократи, соц.-федерал., селянська спілка, учительська спілка, поштово-телеграфна спілка і товариство „Просвіта“.

Прєтєст національного союзу.

З приводу невідповідного напрямку просвітньої діяльности Чернігівської повітової земської управи союзу висєсла такий прєтєст:—стоючи на сторожі культурно-просвітних інтерєсів українського люду взагалі і Чернігівщини зєсїбно, Чернігівська філія Українського національного союзу, яка обєднує всі Українські організації м. Чернігїва, довїдавшись про невідповідний напрямок просвітньої діяльности Чернігівської повітової земської управи, яка всупєрєч основним вимогам сучасности запроївила до себе на відповідальну посаду завідующего шкїльним земським відділом г. Гофмана, відомого своєю неприхильністю і навіть ворожістю до Українських справ взагалі і просвітних зокрема, висловлює з криволу цього свїа рішучий прєтєст і, посилавшись з одного боку—на існуючі урядові розгорянєння в цїй сїраві, а з другого—на постанову останнього губернїального зїзду діячів по народній освіті на Чернігівщині, яка вимагає від керуючих органів, тоб-то повітових земств, необхідної обережности при призначєннєх тих чи инших осіб на посади інструкторів, завідующих і т. инш. в розумінні їх підготєнованих до праці в українській національній шкїлі, зєвєртає на це особливий увагу Чернігівського земського земства і підєреслює всю невідповідність зробленого нею призначєннє, тим більшє, що по наявним відомостям дїй Гофман позав Чернігівському губернїальному старєстї заяву про неналежність його до громадянства Української держави.

Народній університет.

В містєчку Мачухаю Полтавського повіту Прєовїта організувала й вже відкрила народній університет.

(УІА)

ЗА ВОРДОНОМ.

Німецька преса про австрійську ноту.

ВІРІДІН. Німецькі газети пишуть про австрійську ноту як про катастрофу, котра своїми наслідками перевищує навіть виступ Болгарії. Хто озвільнив цим було відступлення Болгарії, цей може про це тільки собі, чим був би перехід військ коаліції в цей бік.

Австро-Угорщина і окремих мир.

ВІРІДІН. Міністр закордонних справ Ланггобел, який прийняв, що Австро-Угорщина прийняла виступ преси міста Відня і просить Ланггобел, щоб поробив з президента Сполучених Штатів договір відносно негайного закінчення перемовин у Відні. Австро-Угорщина, та щоб розпочати переговори. Про зміст цієї телеграмми була в Австро-Угорщині відома через пресу.

Спадщина в руках коаліції.

ВІРІДІН. Влада владних віднощів заважає військам Білгород. Французькі війська вперёд вдовольні Сави і Дунаю, а в цілім військи Валера вилучили з території очищено від цивільного населення.

Рух на каси у Львові.

ВІРІДІН. Укр. Слово свідчить, «Львівські каси» в облозі, складаючи останніми днями була викасати свої каси за приміром інших великих міст. Наче виплачують гроші тільки позиворник бонями, тому що настав банкрутство.

Українська держава і лінійний Кабінет.

ВІРІДІН. Цілий Кабінет Ламаша єдиний в стару Австрію і перекази владних влади на національним державам, утворених на території старої Австрії.

ВІРІДІН. Кабінет Ламаша українці готові підписати важливі застереженнями: перше, щоб в Кабінет Ламаша не ввійшов польський міністр для Галичини. Друге застереження відноситься до передачі влади українському правительству. Мусить воно відбутись негайно й у власній формі.

На українських територіях Австро-Угорщини створилася Українська держава і тому фактові утворення Укр. держави мусить відповісти також державна форма передачі влади. А саме: Тимчасовий парламент Української держави українська нація рада повинна негайно виступити до життя український Кабінет, поповнений представниками нації. Цей Кабінет повинен одержати підтвердження монарха і цьому Кабінетові австрійський лінійний Кабінет Ламаша повинен негайно передати державну владу на українській території Галичини й Буковини.

Домогання італійців.

ВІРІДІН. «Berliner Tage-bl.» сповіщає, що першою умовою при заключенні, перемовин між італійцями і Австро-Угорщиною буде виведення австро-угорського війська поза Трієнт і Юлійські Альпи і невизначення відносно панування італійців на Адріатичному морі.

Події на Угорщині.

ВІРІДІН. «Berl. Tage-bl.» пише: «В Будapestі» 26 ч. м. вівкрив в своїм помешканні гр. Кароль, які вибрали угорську національну раду. Та рада видала відозву до народу, в якій прохає його піддержку.

Завданням цієї ради є заключення миру, одержання незалежності і повної демократизації краю.

Польські надії.

ВІРІДІН. Краківські газети показують заяву польських політиків, в якій їм значують, що антиста наступатиме, щоб Німеччина ще перед початком маршових переговорів очистила всі польські області разом з Галицією. Ці області мали бізаймає польсько-американські дивізії.

Французька промисловість і Америка.

ВІРІДІН. У всіх країнах, так і у Франції, населення критично ставиться до праць своїх союзників.

Силу ланує відчужість, особливо американцям, які вважаються спасителями від чотирьохлітньої небезпеди. Однак іх значна допомога має і негативної сторони. Населення місцями ремствує на американців та англіяців, які харчуються французькими запасами, через що злорово пінимаються ціми та інших прохати. Разом з військами із Америки робили також і роботи для заміни французьких, які повинні були йти на фронт. Американські роботи виключно виробляють снаряди, але не вміли ужитися з своїми товаришами-французами і через це вирішено було залашуватися французів замінити американцями. Ім було сказано, що французький спосіб роботи не відповідає американській натурі.

Таким чином, місцеві робітники були обмежені чужими, особливо значеннями і асоціативними играми арабами, китайцями і мароканцями, а американські залашували за собою місця майстрів та керували. На цю американізацію багатьох заводів французів привели до косо, боялись втеряти економічну незалежність і дійсно, вони мають на це рацію. Одна за другою виробляють американські фабрики на французькій території. Варто тільки подивитися на будівлю американцями вантажівки залашувати, по якій ходять тепер коло 25.000 вагонів і 15.000 вагонів американського виробу. Небезінтересно підкреслити, що на всіх проложених американцями шляхах, як різко і на телефонних стовпах мають бути бузві «USA». Американці також абдували в Шасні велику фабрику удобрань, потрабували і получили монетами на пшени, алатонну на 50 міт, покращили містерство між Руаном і Пуатьє залашувати та залашували навантажувати на 10 років дома цілих суниць в Шасні-Сюр-Марні, абдували в Наррері вагонобудівельний завод і поклали планки для резни, сушили фабрику ламенті Ст. Марні, привали в Бордо кабані і 3 кілометра вздовж на березі Жеронди. Тут вони абдувалим зовсім новий порт 4 кілометри, вантажки. Французькі звяжуть на це з трівогою.

Овдшувачі своєю почувють, що промисловість і торгівля перепадує у руки американців.

Згадуючи Сполучених Штатів у французьку промисловість, у французьке маюдне господарство не можна більш утямити, але і для кого не впливають, що симпатії французів че на боці американців.

Редантоо—видавочь П. Г. Повний.

ОГОЛОШЕННЯ.

Дровяний склад Ан. Пашенка: Ф. А. Колесниченко. Дрова усіх сортів. Гавань, кюта 58, тел. 38—31. 1567

Скіачивша торг. школу і україн. Курси машин-ка шукає підход. праці Нестерівська 25—10 1603—1

Загублене свідoctво начальника Дворцового району в Києві вид. 11-го червня 1918 р. під. №9221—30 на ім'я графа Володимиров Мусін-Пушкіна лічити недійсним. 1600

Треба негайно друкарця-ка-цю, що добре на машинці та володіє українською мовою. Державна Друкарня, В. Володимирська вул. буд. 46 від 3 до 4 год. що-денно, крім свят. 1591—1

НОВА КНИГА.

Тяльбот. Старшини у Вільбайській школі. Письва з шкільного життя. Переказала М. Загряня. Ц. 7 карб. 50 коп. 1560—

Т-во „ЧАС“ у Києві Володимирська, 42, телеф. 25—77. Вже приймаються замовлення на стінні календарі в двох фарбах на р. 1919, які вийдуть в друку коло 15 листопаду. Оптова ціна за блок буде коло 5 карб., за спилку 1 карб. При замовленнях треба надсилати задаток по 3 корб. на примірник. 1585

ПОДІЛСЬКИЙ „СОЮЗЪ ДНК“ (Винниця, Поділля) в загальною відповідальністю 50,000,000 карб. перевелить всі банкові операції. Платить по вкладам 4—6½% 1287

Печаткова географія С. Русової вийшла з друку. Ціна 4 рублі. Склад видання: Київ Хрещатик б. 50 Т-во «Друкарь». 1597—1

Т-во „ЧАС“ у Києві Володимирська 42, телеф. 25—77. Має на продажу всі українські книги. Вийшли в друку плакати і каталоги, на персилку яких треба надсилати марок на один карбованець. 1583

Нова книга з-ва „СЯВЛО“ Микола Де'вять Поем Ціна 10 Семенко грив. Продається в усіх книгарнях та кіосках залашувати. Головний склад: Гуртова Комера т-ва „Час“ Володимирська 42, 1569

Потрібен апарат до випаванню апарат, до час. Завід. Оголош. Відрождення. 1597

Вийшла в друку нова книжка Проф. М. Туган-Барановського Кооперація, соціально-економічна природа її та мета. 9 друкованих аркушів, ц. 10 гривень (5 крб.) Видавня Дніпровського Союзу Співвчичих Союзів України. Київ, Інститутська 4, кімната 43. 1601—1

ОБ'ЯВА.

Потрібен опитний факовец, по засадці капусти кількістю до 100000 пуп., а рівно й по охорані свіжої огородини. Подрібні умови можливо одержати в Управлінні Корпусного Інтенданта IV корпусу (Меринговська вулиця 8) туди-ж належить подати заяву в своїми умовами й додатком гарних референцій. 1599—1

ОБ'ЯВА

Корпусний Інтенданта IV-го Київського корпусу запрошує осіб, бажаючих прийняти на себе шиття сінників (тюфячних по шивок) з провіанських мішків, негайно подати заяву, тільки не пізніш 5-го листопада б. р. в Управління Корпусного Інтенданта (Київ, Меринговська, 8) в квасівкою кількості сінників, по якій ціні і в якій річинець можуть бути зроблені сінники. Усіх сінників треба 12000 штук.

Ціни повинні бути вказані рішучі. Заява оплачується гербовим збором у сумі двох карбаванців. Відомості о тім де і скільки можна буде одержати мішків для цієї мети будуть дані в правлінню Корпусного Інтенданта. Спосіб сінника зробленого з провіанських мішків, при цьому оголошую. Окрім того може хто бажає взяти доставку на пощивку верхніх і спідні подущочних наволочек, теж прохаю подати заяву. Навод чок потрібно теж 12000 1600

Оголошення.

Державний Драматичний Театр.

У Києві з цього року засновано Державний Драматичний Театр, головна мета котрому в зряках української, європейської масштабу, і європейської драматичної літератури давати дійсно художні вистави і тим приєднатися до ряду найсерьозніших європейських театрів.

Вперші своїх завдань театр бере на собі і шкільне виховання молодих актрис і акторів європейського складу, як для свого власного життя, так і взагалі для українських театральних підприємств нового шляху, що необхідно мусить повстати під впливом дійсного менту.

З приводу цього Державний Драматичний Театр з першого ж року свого життя засновано інститут співробітників і в цьому році повинен прийняти 10 жінок і 20 чоловіків, для яких котрих і призначає іспити на питання і листопада цього року в будинку театру по Меснянській вул., б. № 8, після котрих будуть призначити найбільш здатні для шкільного виховання. Іспити має бути в читанні віршів і прози по вибору учнів. Умови прийому слідуєчі: обов'язкова праця на всіх масових сценах біжучого репертуару.

Обов'язкова праця в школі і студії театру, котрі будуть засновані в театрі в грудні по залашувати страдній роботи по вбудуванню першого репертуару. Курс школи театру замінюється триохрічний. Не гляючи на те, що безлатна школа вже більш менш грошове корисуюванню, театр буде ще кожному співробітникові давати відомо невелику допомогу в розмірі ста карбаванців в місяць на видатки зв'язані з роботою в театрі.

Оголошуючи все вищезазначене, Директор Театру прохає всіх осіб, що зацікавлені іспити, зробити заяву о цьому в котрому Державного Драматичного Театру, де і буде укладено залежності від кількості іспитуючих день і іспиту. Дирекція